

AUTE 2000-01 DE 14 DE GENER DE 2000

**EXECUCIÓ D'ACTES ADMINISTRATIUS. Mitjans d'execució.
Multa coercitiva: només procedeix quan es tracta d'actes que només
poden ser acomplerts pels interessats. REGISTRE DE COMERÇ.
Baixa com a delegat d'una companyia d'assegurances. Inscripció d'ofici
per la pròpia Administració.**

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- En data 2 de juliol de 1999 el Sr. JPP. va formular incident d'execució a l'empara de l'article 110 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal, en que demanava l'anul·lació de les mesures d'execució forçosa adoptades per la Secció Administrativa de la Batllia, que, a instància del Ministeri d'Economia, l'havia requerit per tal de que procedís de manera immediata a donar-se de baixa del Registre de Comerç com a delegat de la companyia "X. SA.", amb l'advertència de que, en cas d'incompliment, li seria imposada una multa coercitiva de 150.000 pessetes.

L'agent fonamenta en primer lloc la seva pretensió en l'argument de que l'escrit adreçat pel Ministeri d'Economia a la Batllia no es pot considerar com un acte administratiu ni tampoc com una demanda d'execució, ja que el Ministeri no el pot requerir per a donar-se de baixa en el Registre de Comerç sinó en el marc d'un judici contradictori. En segon lloc al·lega que, com a conseqüència de l'anterior, no s'ha notificat a l'interessat cap acte administratiu en deguda forma i, finalment, argumenta que la qüestió debatuda ha sigut objecte d'un judici davant la Jurisdicció civil, que va concloure mitjançant un acord transaccional, per la qual cosa existeix cosa jutjada.

2n.- Un cop admès a tràmit l'incident, se'n va donar trasllat al M.I. Govern per tal de que el contestés en el termini de vuit dies, cosa que va verificar mitjançant escrit presentat el 16 de juliol de 1999, en que sol·licita la desestimació de les pretensions de l'agent i la confirmació íntegra de les actuacions executives dutes a terme per la Batllia.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- L'execució forçosa dels actes de l'Administració enfront dels ciutadans, que l'article 97 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal reserva a la Batllia, es troba regulada en els articles 100 i següents del mateix text legal. Aquests preceptes regulen els diversos mitjans d'execució que poden ser utilitzats, en funció del contingut dels actes administratius que han de ser duts a terme. Així, es distingeix segons que es tracti d'actes que només poden ser acomplerts pels interessats, supòsit en que seran aplicables la compulsió directa o la multa coercitiva, segons els casos (articles 100 i 103), o bé d'actes que poden ser objecte d'execució subsidiària, és a dir, acomplerts per un tercer a càrrec de l'obligat (article 101) o, finalment, el cas dels actes

que comportin el pagament d'una quantitat determinada de diner, en que es procedirà per via d'obligament patrimonial (article 102).

Com és ben evident, la utilització d'aquest mitjans coactius requereix un pressupòsit previ que dóna sentit a la pròpia institució de l'execució forçosa, que no és altre que l'existència d'un acte administratiu que imposa a l'interessat una determinada obligació que aquest es resisteix a complir de forma voluntària (*nulla executio sine titulo*).

Segon.- En el cas que ara s'examina, l'Administració s'ha adreçat a la Batllia per tal de que aquesta ordeni a l'agent que es doni de baixa del Registre de Comerç com a delegat d'una determinada companyia d'assegurances, càrrec en el qual va cessar per decisió d'aquesta darrera durant l'any 1996, i així ho ha acordat l'òrgan jurisdiccional, amb l'advertència de que s'imposarà una multa coercitiva en cas d'incompliment.

En aplicació del que abans s'ha exposat, l'examen de la procedència d'aquest mitjà d'execució exigeix determinar, com a qüestió prèvia, la mesura en que el resultat perseguit només es pot aconseguir mitjançant una actuació personalíssima de l'interessat, que justifiqui l'aplicació d'una multa coercitiva com la que ha previst la Batllia, a l'empara de l'article 100 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal.

Per tal de resoldre aquesta qüestió, cal partir del contingut de l'article 13 de la Llei reguladora de l'actuació de les companyies d'assegurances al Principat, d'11 de maig de 1989, que disposa que "el cessament, canvi o substitució del delegat d'una companyia estrangera autoritzada a operar a les Valls, i, en general, dels apoderats i legals representants de les empreses, individuals o socials, nacionals o estrangeres, autoritzades a operar en el camp de la producció d'assegurances de dret privat, hauran de ser comunicats al Govern i inscrits al corresponent Registre Administratiu. Sense el compliment d'aquests requisits no produiran efectes front a tercers".

En aquest cas, el cessament de l'agent com a delegat de la companyia asseguradora li va ser comunicat oportunament al Govern, que va autoritzar de forma expressa el canvi de delegat mitjançant un primer acord d'11 de setembre de 1996, i posteriorment va tenir lloc una altra substitució de la persona del delegat, que va ser igualment autoritzada en data 6 de maig de 1999.

Com a conseqüència d'aquests fets, s'extreuen les següents conclusions: a) l'exercici del càrrec de delegat depèn exclusivament de la voluntat de la companyia asseguradora, com es desprèn dels articles 5 i 13 de l'esmentada llei d'11 de maig de 1989, i, en general, de la pròpia naturalesa de l'apoderament, b) el cessament de l'agent com a delegat va ser comunicat fefaentment al Govern, el qual ha autoritzat expressament aquest canvi; c) l'accés als registres administratius d'aquests fets pot ser realitzat per la pròpia Administració, des del moment en que disposa de títol suficient – la comunicació del cessament del delegat per part de la companyia asseguradora- i en virtut del principi de concordança entre el registre i la realitat que presideix aquesta funció administrativa. Encara que l'article 7 del Decret de 10 d'octubre de 1981 disposa que serà obligatori sol·licitar qualsevol canvi d'activitats, això no exclou que la pròpia Administració realitzi les anotacions registrals que procedeixin, a la vista de la notificació del cessament del delegat de l'asseguradora, com es desprèn de l'article 13 de la Llei d'11 de maig de 1989, sens perjudici de que l'agent pugui interposar els recursos pertinents contra aquesta actuació administrativa.

Tercer.- A la vista dels raonaments precedents, s'ha de concloure que les mesures d'execució impugnades no resulten necessàries en aquest cas, ja que la baixa del Registre de Comerç no és una actuació que hagi de dur a terme personalment l'interessat, sinó que el Govern es troba facultat per a fer-hi constar la revocació de la delegació, que li ha estat convenientment notificada per part del poderdant. En conseqüència, manca el pressupòsit fonamental de l'actuació executiva.

Per tot això, s'ha d'estimar la demanda incidental formulada pel Sr. JPP., encara que per motius diferents dels que al·lega l'interessat, sense que concorrin motius de temeritat o mala fe que justifiquin la imposició de les costes del procés.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, decideix:

- Estimar la demanda incidental formulada pel Sr. JPP. i, en conseqüència, deixar sense efecte les mesures d'execució adoptades per la Batllia en l'acta d'execució de 16 de juny de 1999.

Aquest Aute és ferm i executiu.

En conseqüència, així ho acorden, manen i signen el Tribunal, en dono fe.